

Radiohandlaren ropade in 'hemliga lådan' för 46 000

TRE MILJONER TV-TITTARE ÅRETS SMARTASTE REKLAM

■ Tre gånger lyckades radio- och TV-firman Broddmans ropa in 'hemliga lådan' vid Skansens TV-auktioner. Varje gång nämndes företagets namn i TV. Det kostade sammanlagt 80 000, men reklamvärdet var enormt.

■ Radio Nord var på sin tid Sveriges största kommersiella radio-kanal. Man började sända skvalmusik varvad med reklamsnuttar den 8 mars 1961.

Men regering och riksdag ingrep och den 31 juni 1963 måste det populära gänget ombord på fartyget "Bon Jour" slå igen för gott.

Det sista man hörde i etern var en reklamslogan från radio- och TV-företaget Broddmans.

Att Broddmans skulle komma tillbaka trodde ingen då. Men drygt fjorton år senare, tisdagen den 9 augusti i år, hände det — i samband med TV:s direktsända auktion till förmån för radiohjälpen från Skansen. Inför en publik på ca

12 000 personer och tre miljoner TV-tittare.

Auktionens clou — hemliga lådan — började ropas ut av auktionisten, riksdagsmannen m m Erik Eriksson.

Buden haglade och när man kommit upp till 14 000 kronor sade Karl Erik Eriksson:

— Å' ni mä här nu... första... andra... och tredje! Där gick klubban... tack ska du ha, du!

Upp på scenen kom köparen, en axelbred medelålders man med ansat skägg för att se vad lådan innehöll.

När lådan var tömd och sorlet lagt sig fick Olle Björklund klartecken för en intervju med köparen.

— Vad heter du?

— John Broddman... kanske mera känd som Broddman, Broddman, Broddman.

Björklund: Ja, då kan jag säga att du är ganska nöjd. Du har gjort en god affär?

Broddman: Verkligen. En mycket bra affär.

Björklund: Det var det du var ute efter?

Broddman: Både det och PR. Varför skulle man inte få göra det när kunderna får det hos oss?

Årets reklamkupp i TV, som egentligen bara var en av tre kupper, hade gjorts.

Tisdagen därpå kom John Broddman tillbaka till Skansen för att ropa in ännu en hemlig låda.

Den gången ställde han sig bland publiken längst bak. I händerna höll han en lång stång med ett plakat på vilket det stod " +100".

När budgivningen på lådan började höjde han plakatet.

När Karl Erik Eriksson kommit till 15 750 kronor tittade han på skylten " +100" och konstaterade:

— Femtontusenättahundrafemtio kronor. Då slår jag! Där nere var det... oj, oj, oj!

Köparen gick fram till scenen för att se på grejorna och betala.

Olle Björklund fick tummen ned av producenten. Det blev ingen intervju. Kuppen från tisdagen innan fick inte upprepas.

John Broddman till Lektör:

— Jag begrep innan att intervjun skulle stoppas. Men kamerorna zoomade in mig. Så de som hade sett när jag köpte min första låda måste ha känt igen mig. Därför blev det en reklameffekt i alla fall. Dessutom var lådans innehåll värt sitt pris.

Nästa TV-auktion skulle äga rum 23 augusti. På Broddmans höll man "krigsråd". Man beslöt sig för att göra ett äkta "hat tric" — köpa tredje hemliga lådan i följd. Det fick kosta vad det ville.

Men John Broddman kunde inte ropa in den. Han var ju redan ett alltför känt ansikte för TV-folket.

Uppdraget föll därför på ett okänt ansikte, företagets reklamchef Gunnar Heilborn.

John Broddman köpte några småprylar på förauktionen och tog sedan plats bland de vanliga budgivarna medan vaksamma ögon följ-

00 kr -det var hans livs affär:

ARE SÅG HONOM GÖRA KLAMKUPP

PRODUCENT Runo Edström gömde huvudet i händerna vid kuppen.

Stora bilden: Gunnar Heilborn, t.v. och Olle Björklund sekunderna innan den förre överrumpade TV med sin smarta reklamkupp.

de hans förhävanden.

Lådan kom fram. Budgivningen började vid 8 000 kronor! Broddman bjöd inte alls, men han hade 110 000 kronor från firmans reklamkonto i plånboken! Beredd att satsa hela summan om Heilborn skulle drivas upp så högt av andra spekulanter.

Det blev en våldsam budgivning. Vid 40 000 kronor fanns det bara två budgivare kvar. High Chaparral-ägaren Bengt Erlandsson, och Gunnar Heilborn. Erlandsson markerade sina bud med att sträcka upp handen, Heilborn genom att höja sitt röda paraply.

Bengt Erlandsson hängde med till 44 500 kronor.

— Fyrtifyratusenfemhundra, ett bud, sade en tagen Karl Erik Eriksson. Första andra, och...

Då höjdes det röda paraplyet igen. Folkmassan jublade och visslade.

— Oj, oj, oj! Fyrtisextusen, sade Karl Erik Eriksson. Första andra och tredje. Lådan är din, du med paraplyet!

Det blev långa applåder när den

okände inroparen gick fram mot lådan. Vem var han?

Medan Eriksson med assistans av auktionsvärdinnan började tömma lådan på innehållet fick Olle Björklund klartecken att göra en intervju.

— Ja, Gunnar Heilborn, du har gjort en väldigt fin insats för radiohjälp.

Heilborn:

— Jag tror det både är en fin affär och ett gott bidrag till radiohjälp. Och det här bidraget till radiohjälp kommer från Broddman, Broddman, Broddman.

Olle Björklund kunde hålla masken. Men producenten Runo Edström gömde huvudet i sina händer

som om han led all världens kval.

Så farligt var det ju inte. Men TV hade förlorat fighten mot Broddmans. Årets reklamkupp i TV hade fullbordats.

Vad har kuppen betytt försäljningsmässigt? Lektiry frågade John Broddman.

— Det är svårt att komma med några säkra siffror eftersom vi i samband med auktionerna hade en länge förberedd lågpriskampanj på gång. Men jag tror att vi genom vårt agerande ökade försäljnings-siffrorna avsevärt, kanske med någon eller ett par miljoner.

Förbereder ni nya kupper?

— TV ska inte känna sig säkra. Vi kanske hyr någon känd person som hälsar till oss i TV när TV-folket minst anar det, vem vet?

FOTNOT: TV fick vid Skansen-auktionerna in sammanlagt 750 000 kronor till förmån för radiohjälp. Av dessa pengar bidrog Broddmans med 80 000 kronor.

